

Udflugt til Vedersø

Den 26. april var vi en heldig flok, som entrede bussen fra Odense Zoo til Vedersø. Vejret lovede godt, blå himmel og dejligt solskin. Chaufføren kørte jævnt og roligt, vi sang nogle sange fra højskolesangbogen og hørte et morsomt digt, skrevet af Kaj Munk, fra bogen ”Knaldperler” med undertitlen *”digte for børn mellem knap 3 og godt 70 år”*. Vi havde fået besked på selv at medbringe madpakker og drikkelse. Derfor var det en god overraskelse, at arrangørerne pludselig delte kaffe og små pakker med goodies ud. Hjertelig tak for det.

På udturen skulle vi besøge Herning Valgmenighed, hvor vi fik en beretning af menighedens historie. Oprindeligt var der placeret et stort trækors på væggen bag alteret. Dette kors blev flyttet ned på en sidevæg for at gøre plads til Arne Haugen Sørense nye altertavle i forbindelse med kirkens 50 års og menighedens 100 års jubilæum. Der er nok nogle af menighedens medlemmer, som syntes, det var en skam, thi bænkerækkerne dernede fik hurtigt navnet ”Skammekrogen”, hvor en lille del af menigheden valgte at sætte sig under gudstjenesterne.

Da den unge præst spurgte, hvad vi først havde lagt mærke til, da vi kom ind af døren, udbrød undertegnede, at det var den grimme altertavle. Virkningen var dog ikke, som den lille drengs udbrud i Kejserens nye Klæder! Tvært imod blev der dyb tavshed og nogle vendte sig endda om for at kikke strengt på den formastelige. Det er nu ikke, fordi jeg ikke kan lide moderne kunst, men dette værk er stadig, efter min mening, grimt, fladt, uden dybde, skygger og lys, så jeg står ved min opfattelse af billedet, om kunstneren er nok så anerkendt på Parnasset.

Præsten betjener Herning og Gjellerup valgmenigheder, med hver sin grundtvigske fløj. Det var lidt morsomt at høre, at de sagtens uden videre kan dele en præst, men ikke besøge hinandens kirker eller samarbejde med hinanden til diverse arrangementer. Præsten prædiker i begge kirker hver søndag, men jeg tænker ikke, at han udarbejder 2 forskellige tolkninger af evangeliet.

Vi fik lov til at fortære vores medbragte mad i kirken, så vi ikke skulle bruge tid på at vandre ned til efterskolen, som først planlagt, før rejsen fortsatte til Vedersø Præstegaard. Her fik vi en kort briefing, hvorefter vi blev inddelt i mindre hold med høretelefoner. Undertegnede troede, at man nu skulle til at klikke på dette og hint, men NEJ NEJ, Fagre ny verden! ”Big Brother Is Watching You!” Da undertegnede, lige inden for døren til Kaj Munks hjem, gik til venstre for at se værelset i den forkerte retning, kom der en besked om, at følge ruten til højre. I hvert rum kom der automatisk en fortælling om livet i præstegården. Ind imellem kom der endda skygger af de fortællende personer på væggene.

På førstesalen var der placeret fjernsyn med levende beretninger af Arne, Yrsa og Solveig, tre af Kaj Munks voksne børn. I en af længerne kunne man beskue Kaj Munks automobil, samt en gammel kane plus to cykler fra den tid. En stor forandring fra forrige gang, jeg besøgte stedet. Cafeen, hvor vi var blevet lovet at kunne købe kaffe, var lukket. Men så *trylle, trylle, trylle* hentede arrangørerne de resterende kaffekander fra bussen, og så fik vi kaffe alligevel udenfor i det fortryllende vejr med den dejlige udsigt.

Hjemturen gik stille og roligt - igen med jævn kørsel, og sluttede med pizza i vor egen kirke for de, som havde lyst og mulighed. En stor tak til arrangørerne (ingen nævnt ingen glemt), især fordi der ikke var puttet for meget ind, så man fik lov til at dvæle og fordybe sig hvert sted. Der var nogle bump og misforståelser undervejs, som arrangørerne klarede på forbilledlig vis, for vi andre, var det bare afslapning. Undertegnede håber, det bliver en tradition med slige udflugter, hvor vi er på tur sammen i et roligt tempo og et godt indhold.

Liss-Lotte Talbro